

altsaa vil være berettiget til at lade sig Fæstekontrakterne forelægge og kan sørge for, at de i enhver Henseende affattes saaledes, at det er forsvarligt over for Fæsteren. Det bliver ganske vist privat Fæste, men dog under offentligt Tilsyn.

I denne Forbindelse vil jeg gerne sige til andre ærede Medlemmer, ff. Eks. det ærede for Hurup (Barner), at jeg vilde nødig, at man fra deres Side modsatte sig Fæste saa bestemt, at man helt tog det ud af Loven. Det forekommer mig, at naar man stiller dem, der søge Jord, Husmænd, eller hvem andre det er, ganske frit, saa at de selv efter Forhandling med vedkommende Forening kunne vælge Besiddelsesformen, er det det rigtige. Og naar der i vore Dage arbejdes saa ivrigt for at prøve dette Fæste, vilde det være urigtigt, om man slog en Bom for overhovedet at forsøge det. Jeg vil da bede ærede Medlemmer fra begge Sider om at slaa sig til Ro med Lovens Bestemmelser, hvorved der ikke er truffet nogen Foranstaltning, der tvinger ind i en bestemt Besiddelsesform, men der aabnes Mulighed for, at Sælger og Køber kunne ordne sig, som de synes bedst.

Herefter vender jeg mig til det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen). Dette ærede Medlem havde til Dels de samme Indvendinger som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds, og disse kan jeg altsaa forbigaa. Han begyndte dog med at sige, at han fandt det meget naturligere, at Staten tilbød Parceller af sine store Gaarde. Men det gør Staten allerede, der melder sig blot ingen Købere. Det er den gamle Erfaring, at denne Sag gaar ikke af sig selv, der skal praktiske Folk til at sætte den i Scene. Det gaar ikke saadan, at fordi Staten lader bekendtgøre i Statstidende, at der kan melde sig Købere til Parceller, der saa kommer en hel Masse Købere, købe dem og bygge deres Huse der, og saa er den Gaard stykket ud. Saa let gaar det ikke, og derfor tror jeg, det ærede Medlems Anvisning i saa Henseende er der praktisk set ikke meget ved.

Det ærede Medlem var meget stærkt inde paa den private Spekulation, men det har jeg allerede imødegaaet, idet jeg omtalte de Betragtninger, han gjorde gældende med Hensyn til Maaden, hvorpaa man kunde omgaa Lovens Bestemmelser. Han mente, at de 50,000 Kr., som ere nævnte som den Sum, vedkommende Forening skulde sidde inde med, var alt for meget, og det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) slut-

tede sig i saa Henseende til ham. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) udtalte, at hvis en Forening kunde købe en Gaard for 100,000 Kr., var det, naar de havde 50,000 Kr., helt unødvendigt at søge Statstilskud, men det ærede Medlem glemte helt at gøre opmærksom paa — han sagde, det var den mindste Fordring, man kunde stille, at de skulde have disse 50,000 Kr. —, at det sidste Punktum af Paragraffen hjemler en Ret for Finansministeren til, naar særlige Omstændigheder tale derfor, at bevilge Laan til en Forening, der raader over en mindre Kapital. Hvis en saadan Forening dannes og sætter som sin Opgave at købe en mindre Gaard, som ikke overstiger et saadant Beløb, som det ærede Medlem nævnte, vil Finansministeren naturligvis aldrig nægte at godkende en saadan Forening med en mindre Kapital. Men naar der sættes en saa stor Kapital som 50,000 Kr., er det i Henhold til følgende Betragtninger: For det første den, at det er Lovforslagets Tanke, at det er virkelig store Gaarde, der bliver Tale om at udstykke, og for det andet den, at det ikke er gjort alene med at skaffe Penge til Udbetaling af Købesummen. Der skal flere Penge til, for det første for at have noget at staa imod med, naar Udstykningen er foregaaet, og for det andet vil det ogsaa vise sig nødvendigt, at en saadan Forening har nogle Penge, hvormed den kan forstrække sine Parcelkøbere. Hvis det ikke er saaledes, vil den let komme til at savne saadanne Folk som Købere, som den ellers meget godt vilde kunne bruge. Derfor mener jeg, at man ikke skal stille for smaa Fordringer med Hensyn til de Penge, som skulle bruges. Men naturligvis kan der altid være Spørgsmaal om, hvorvidt man ikke skulde gaa noget længere ned, og jeg er villig til at forhandle derom. Det spiller selvfølgelig ikke nogen væsentlig Rolle, om man sætter 50,000 Kr. eller et noget lavere Beløb. Derimod tror jeg ikke, det vilde være heldigt at sætte en fast Procentdel af Købesummen. Det vilde ikke altid komme til at passe. Det vilde maaske kunne passe, hvor man er saa heldig at have en stor Førsteprioritet, og hvor Udbetalingen i Forhold dertil er lille, men det vilde ikke passe, hvor man kun har en lille Førsteprioritet og en forholdsvist stor Udbetaling.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds sagde følgende: Hver Gang en Herregaard er brændt, skulde Staten tage Affære. Jeg vil nu sige til